

*A falunak tornya karcsú,
körül karcsú könnyű fák
falu fölött vörös arcú,
sárga bajszerű holdvilág.*

*A vasúton szállok messze,
messze, messze csöndesen,
és tűnődöm, enyém lesz-e,
vagy már veszve, kedvesem?*

*Aki egyszer, egy szép estén,
szép csöndeskén rám hajolt,
enyém lesz-e még édeském,
ki egy estén enyém volt?*

*Ilyen messze, halk zugolyba
véle volna jönni jó,
hol egymásnak válaszolva
tücsök szólna millió.*

*Lelkem is itt szertecicáz,
elmóricáz csöndesen,
s megpihen egy fehér cicás
kukoricás ereszen. --*

*Ó jaj, a vonat megindul,
lassan indul, tétováz
s eltiün a táj dombjain túl
zene, hold és állomás.*

Babits Mihály: Augusztus

3770 Sajószentpéter, Sport u. 14-16. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

**"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**

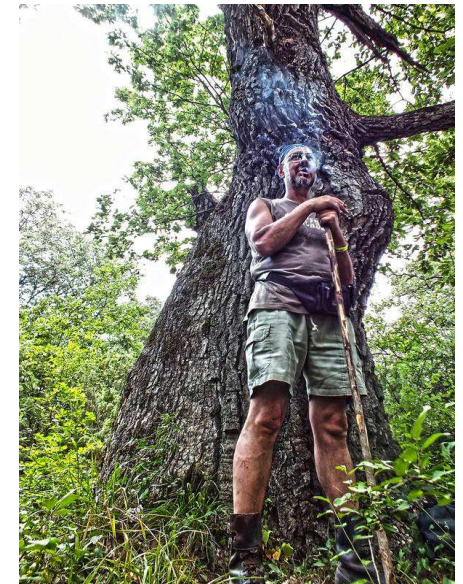
A "Nagy Szabadságolás" ideje

Igazából nem történt semmi – mondanám, mint a felületes és megfáradt ember –, ahogy készülök e két hónap értékelésére, beszámoló megírására, mikor is visszatekintek az elmúlt nyári időszakra.

Valóban nem történt semmi. Csak kaptam egy-két levelet összekötőinktől, akik jelezték, hogy ugyan most unokáznak, de ősszel össze kéne jönni, lenne egy-két ötletük és különben is történt ez is az is feléjük.

Aztán lezárásra került a "Lépésről lépésre" program, így az Egyesület teljes vezetősége hetekig a Minisztérium felé kötelező "dokumentációkat" készítette. Ezeket sikeresen le is adtuk és most várjuk az értékelést, mely remélhetőleg pozitívan zárul.

Valóban nem történt semmi, csak jött egy telefon, egy e-mail, hogyan is kellene folytatni a "Nagyszülői hálózat" megvalósítására tett

Zarándok a Bakonyban,
egy 400 éves tölgyfa előtt

előkészületeinket. Aztán kérdés érkezett: mire is gondolunk konkrétan, amikor az "55 évesek klubja"-ról beszélünk.

Aztán megérkezett egy megkeresés Kárpátjáról, hogy várnak bennünket, mikor megyünk már, mert őket is érdekli: hogy is van ez a "tíz pont", János atya beszéljen már róla.

És, miközben nem történt semmi, gondolkodni, szervezni kellene mikor is jutunk le Kalocsára, vagy Szombathelyre (ide nagyon készülünk). Hogyan is foglaljam össze egy alakuló gondolat lényegét megfoghatóan. Kinek, mikor, hogy lesz ideje utazni Kárpátjára (ahova szeptember 9-én el is utazunk).

(És némi magán élet, mint mindenkinek: a lány elmegy Rómába, meg Firenzébe – mi lehet vele, hogy oldja meg a problémákat. – Természetesen megoldja, mint minden felnőtt gyerek. A másik lánynak megkérték a kezét. Na akkor most hogyan, mikor is lesz az esküvő? – Apa! Majd mi megoldjuk... Mint minden felnőtt gyerek... És mindeközben a napi elvárásnak megfelelés a munkahelyen. Szóval minden úgy történik mint akármelyik családban.)

De végül is: nem történt semmi a nyáron...

– ♪ –

Pontok – gondolatok: "hattól hétig"

6. Ne féljünk nemet mondani azokra a negatív normákra, amelyek a társadalomban az emberi kapcsolatokat megmérgezik. Segítsük a törvényes emberi igények és elvárások szintjének kialakítását.

Egyszerűnek tűnő és evidens megállapítás, elvárás. De különösen síkos talajra tévedtünk.

Akinek megkérték a kezét...

A norma kinek a normája és főként mikortól negatív? És ezt ki határozza meg. Én normának gondolom, negatív normának, a másik fél is normának gondolja, de már nem biztos hogy negatívnak. Illetve bizonyos esetben negatívnak, bizonyos esetben nem. Szelektálunk: mi is – mások is. Egy norma negatív megítélésénél legtöbbször az hangzik el: igaz, de azért ne mond, hogy ez mindenkire érvényes. Rá, meg rá meg rá igen, de arra, meg arra már nem. Mérlegünk mellyel súlyozzuk "nem"-jeinket szinte soha nincs egyensúlyban.

Ez a pont elsősorban nekünk, aktívoknak szólhat. Valamint a szervezetek közötti viszonyoknak. Kevéssé az időskorú-aktív kapcsolatnak. Az itt felvetett elvárást valószínű csak a szentek közössége tudja teljesíteni.

(Persze lehet, hogy én vagyok túl pesszimista...)

7. Építsük ki az önbecsülésünket és ragaszkodjunk a méltóságunkhoz. Jó énkép jó példaképpé válhat, és ezt az értéket tudja átadni.

Tapasztalatom az (de ez nem statisztikai igazság), hogy borzalmas énképpel vagyunk megáldva. Fogalmunk sincs saját éniünkről. Valós önbecsülésünk nincs – vagy túl, vagy alulbecsüljük magunkat. Azt a kifejezést pedig, hogy "méltóság", szerintem elenyésző ember ismeri, még kevesebb érti.

Ez a témakör megérne sok értelmes előadást mindenki számára. Felkészült előadók prezentálásában kortól, nemtől, beosztástól függetlenül.

Én mindenképpen a hallgatóságban leszek...

A "világvégén": Keresztéte – iskolakápolna. Ilyen talán sehol máshol nincs...

